

Adfærd: En dagaktiv frø med et relativt lavt, trillende kald, lever en lidt mere skjult tilværelse end *Dendrobates*-arterne. Er terrariet tæt beplantet og udstyret med gemmesteder, ser man typisk mere til sine frøer, end hvis man indretter et goldt terrarium. Farvefrøer har ikke amplexus, altså at hannen omklammer hunnen under parringen. Ser man frøer i noget, der minder om amplexus, er det typisk to frøer af det samme køn, der udkæmper revirkampe. Under parringen kalder hannen på hunnen, som følger ham rundt i terrariet, mens hun nusser og skubber ham til et passende æglægningssted, f.eks. en petriskål under en urtepotte. Der lægges typisk 10-25 æg ad gangen, der klækker efter ca. 13-18 dage. Hannen passer på æggene og transportere haletudserne til vandbeholderen, derefter bliver de overladt til sig selv. Haletudserne fodres med specielt haletudsefoder, tørfoder til akvariefisk, regnormebidder m.m..

Lovgivning: *P.vittatus* er beskyttet ifølge Washingtonkonventionen (står på Cites liste II og EU-bilag B). Derfor skal man sørge for skriftlig opdrætsklæring eller kopi af importpapirer ved køb og salg.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for *Phyllobates vittatus*

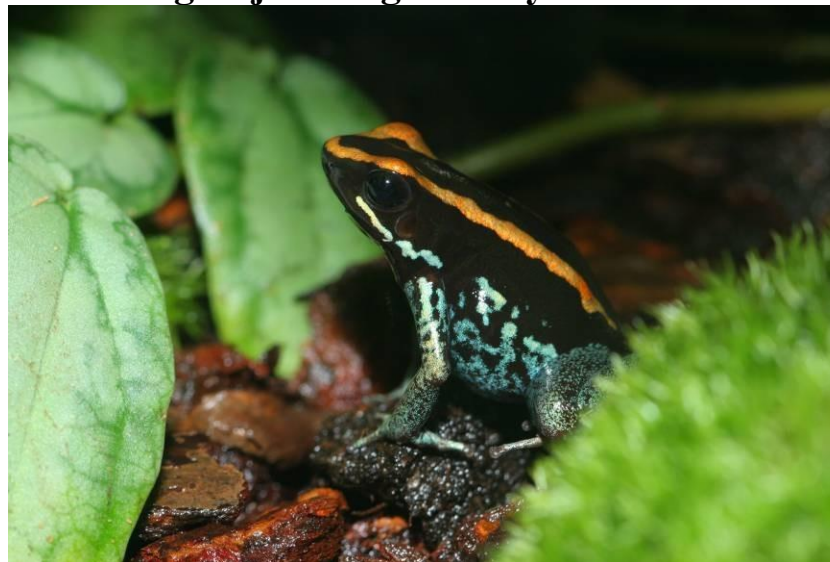

Foto: Rune Midtgaard.

Videnskabeligt navn: *Phyllobates vittatus*.

Dansk navn: Intet dansk navn, i daglig tale kaldet "vittatus".

Udseende: Middelstor art fra 33-35 mm lang. Huden er glat. Grundfarven sort, med to gul-orange længdestriber på ryggen og ofte en gulligt-hvid afbrudt stribe i midten. Bugen og benene er lys blålig, benene med fine sorte mønstre. Hunner som regel større og kraftigere. Men generelt er kønsbestemmelse af *P. vittatus* meget vanskeligt.

Udbredelse i naturen: Costa Rica.

Biologi: Beboer fugtige skove og lavland i Costa Ricas Golfo Dulce Region, fra 20- 550 m højde. Findes primært imellem visne blade i skovbunden i nærheden af små vandløb.

Hold i terrarium: Holdes parvis eller i trioer af 1 han og 2 hunner i standardterrariumer på f.eks. 40x40x40 cm. Starter man med ungdyr, er det sikreste at starte med mindst 4 dyr for at få en rimelig kønsfordeling. Terrariumerne indrettes som en lysning i en tropisk regnskov med f.eks. et bundlag af pinjebark, lavasten eller xaxim og ovenpå dette et lag visne blade. Dertil grove grene at klatre på og forskellige planter såsom javamos, slyngplanter og bromelie. Terrariumet sprayes dagligt, morgen og aften bør luftfugtigheden være tæt på 100 %, ved middagstid 70-75 %. Hvis man bruger kalkfrit vand (regnvand eller ionbyttet vand), slipper man for kalkpletter i terrariumet. Der belyses 12-14 timer dagligt med lysstofrør eller energisparepærer. Frøerne vil sætte pris på en lille flad vandbeholder eller en lavvandet vanddel, hvori de vil bade og afsætte deres haletudser. Dagtemperatur 24-28 °C, om natten kan temperaturen falde med op til 5 °C. Indrettes tillige med et skjul til æglægning, f.eks. en halv kokosnøddeskal, der danner en hule over en petriskål. Terrariumet må ikke anbringes i direkte sollys, idet der så opstår risiko for overophedning, hvilket kan være dødeligt for dyrene.

Foder: Bananfluer, springhaler, tropiske hvide bænkebidere, nyklækkede fårekylinger, mælkeurttæger, voksmøllarver og vildtfoder af passende størrelse såsom bladlus m.m.. Større dyr kan desuden tage krølvingede stuefluer. *Phyllobates*-arterne har som de eneste farvefrøer tænder, derfor kan denne frø tage relativt store fødeemner. Danske myrer kan ikke bruges som foder! Voksne dyr skal fodres 5-6 gange om ugen, unger dagligt. Det er vigtigt at give præcist så meget foder, at der er spist op, inden der skal fodres igen.

Hold med andre dyr: Bør kun holdes som eneste art og kun en variant i terrariumet. Ved hold med andre *Phyllobates*-arter er der risiko for krydsninger hvilket bør undgås.

Levealder: Op til 25 år i fangenskab, væsentligt mindre i naturen.

Giftighed: Vildtfangne dyr udskiller i deres hudsekret små mængder giftige alkaloider, de har "lånt" fra deres foder. Farvefrøer får deres hudgifte fra giftige insekter i naturen, det drejer sig sandsynligvis om små tropiske myrer og tusindben. Dyr, der er opdrættede i fangenskab, er stort set ugiftige, fordi de ikke får giftige foderdyr at spise.

Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem, hvis de skal indfanges eller undersøges, er det bedst at bruge en gennemsigtig bøsse. Når man har arbejdet i terrariumet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker "vattede" eller svampede, hvilket til tider ses på dyr, der har slået sig, og efterfølgende fået infektioner i såret. *P.vittatus* må ikke virke mager, skal have en tydelig rund mave. Raske dyr vil ofte gemme sig. Andre sygdomstegn kan være hyppige hamskifter, ballonagtig krop, passivitet/hyperaktivitet, appetitløshed, mat og tør hud. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.